

vzdany kruh čo najintenzívnejšie spracuje, veľké miesta a význačných zákazníkov najmenej raz každých 14 dní navštívi. Ďalej, že s cestovaním počne presne 1. novembra a prestane 30. apríla. Prerušenie cestovania, jeho neskoršie započatie alebo skoršie zakončenie bolo prípustné len so súhlasom žalovanej strany a žalobník bol povinný podať o každej ceste zprávu najmenej tri razy v týždni. Bol tedy žalobník povinný vykonávať práce v smluve uvedené po dobu v smluve určenú podľa úprav a príkazov žalovanej strany a bol tak včlenený do organizmu podniku žalovanej strany. Je preto správny záver odvolacieho súdu, že žalobník bol u žalovanej v služebnom pomere a neobstojí tvrdenie dovolacej žiadosti, že pracovný súd nie je príslušný k prejednaniu veci, pretože vraj išlo o smluvu o dielo.

Čís. 15713.

Osoba, ktorá má právo exterritoriality podľa medzinárodného práva, nie je podrobená pravomoci čs. súdov — nad rozsah § 9 Osp. — ani v tom prípade, keď je žalovaná ako právny nástupce čs. štátneho občana.*)

(Rozh. z 9. decembra 1936, R III 800/36.)

Podľa prednesu žaloby dal žalobník právnomu predchodcovi žalovaného (čs. štátnemu príslušníkovi) preddavok na kúpnu cenu (tuzemských) nehnuteľností; žalobou, podanou na žalovaného — tajomníka vyslanectva cudzej mocnosti v Prahe, ktorý dotyčné nehnuteľnosti zdedil —, domáhal sa vrátenia tohoto preddavku z toho dôvodu, že sa kúpopredajná smluva neuskutočnila.

Súd I. stoliče žalobu podľa § 141 Osp. odmietol, rekursný súd jeho usnesenie potvrdil. Najvyšší súd rekurz žalobníka zamietol.

Dôvody:

Napadené usnesení rekursního soudu odpovídá stavu věci i zákonu.

Poněvadž v konkrétním případě nejde ani o výlučnou příslušnost soudu podle polohy nemovitosti, ani o příslušnost v § 41 Osp. blíže označenou (§ 9 Osp.) a žalovaný, jenž požívá na státním území Československé republiky výsad osob exterritoriálních podle § 9 Osp., nepodrobil se v souzené rozepři příslušnosti československých soudů, jest bez významu pro řešení otázky, týkající se působnosti československých soudů podle § 9 Osp., skutečnost, že žalovaný je žalován jako právní nástupce československého státního příslušníka, po němž zdědil nemovitosti ležící na státním území Československé republiky.

*) Podle práva platného v t. ř. historických zemích by byl ovšem dovolací rekurz nepřipustný (§ 528 c. ř. s.).